Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

seruus testamento manumissus esset. Necessitudinem
ut ille q̃ ad diem cõmeat ñ uenit. q. cum aque int clu
sisset. Deprcatio est cui peccasse se ⁊ ꝓsulto fecisse ẽ
fuit. & rm ꝓculat ut sui misereant. Hoc iudicio
fere ñ potest usu uenire. n qn ꝑ eo ducem eum multa
recte facta extant h m. In loco omnium ꝑ amplificationem
uitium. qd si hoc fecisset. in ea ꝑsuasus bnficii sig
nosci uenirent. Vm mihi ꝑculat. g mu iudicii ñ
uenin senatui. ad impetrandum. ⁊ mesilium tal ca ꝑ uen
re. Ex instantia eminus ca ostat cui fecisse nos nõ
negamus. Ꝑ alios coactus peccatis fecisse dicimus. ut bone
stes cui se defendit in maiorem ꝓferens crimen. Ex remo
tione eminus ca ostat cui a nobis ñ crimen sed culpa ꝓpam
amouemus. ⁊ in honorem transferimus. Q̃ qua pupilli sulpi
tii se faterer occidisse. ⁊ id iussu ꝓsulis defendat ⁊ eo
dicat ñ m impasse sed rationem q. ostendisse q̃re id facere
licet. Intrem ꝓferre. ut sicq ex certa amicitia facere iussus sit
ex plebiscito uereri. Ex cõparatione ca ostat. cui di
cam necessitatem fuisse aliquid facere. ⁊ id q fecimus sanctum fuisse
se facere. Et a ca hmi est. Lapilli cui a gallis obsidem
neq; fugere ullom possit. uenit cui hostium ducibus in colu
dationem. ita discessit ut impedimenta relinqret. ex
ercitui educeret. sanctum esset dux amittere impedimenta q̃ ex
ercitui. Ex citui eduxit impedimenta reliqit. accersit

1. in deinde iudices
Bispes ꝓcessionis in bo
locu.